

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De sapientia & eruditione. cap. lxxiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Agerit, ad omnes deinde, qui propius accedunt, serpere. Hanc quippe huiusce morbi naturam esse, ut eum alij ex aliis contrahant. Tales nimirum sunt qui iniustitiæ operam dant. Alij enim aliis morbum impertientes, unâ agrotant, ac pereunt.

Exempla eorum fuge, quorum vita omnium iudicio condemnata est.

Proclivius est vitij participem fieri, quam virtutem impertire: quandoquidem facilius quoque est morbum contrahere, quam alios sanitate donare.

Occlude verbis turpibus cera tuas

Aures, sonisque cantuum mollissimis.

Pateant honestis semper at sermonibus.

Audire, fari, facere, non distant procul.

Præpono semper improbis probos viros.

Nam si frequens sis cum malis, eris malus.

B Non modò à vitij ipsi abstinere, sed eos etiam, qui ea perpetrant, auersari debemus. *Arbana; Cyrilli.*
 Israëlitis interdictum erat, ne cum malis versarentur, Mosaica videlicet lege hoc quoque sanciente. Exertis enim verbis imperabat, ut qui sanctificati essent, ab eorum cœtu quamprimum abscederent, quorum improba & impura vita esset.

Discessus ab improbis & flagitiosis hominibus, animæ salus est.

Tria nobis Psalmista proposuit, quæ cauere debeamus, nempe ne in impiorum concilio ambulemus, ne in peccatorum via stemus, ne in pestilentium cathedra sedeamus. *Basil. Ho: in Psal. 1.*

Ne in pestilentium hominum cathedra sedeas. Perpende animo, quosnam pestilentes vocauerit, nimirum eos, qui animi sui morbum alijs impertiunt. An non vides quemadmodum scortatores illi, qui in foro sedent, pudicos & temperantes homines ludibrio habeant, ac flagitia sua, tenebrarumque studia commemorent, atque infames suas libidines, non secus atque præclara quedam ac strenua facinora recenseant? Hi videlicet pestilentes sunt, quippe qui malum suum in omnes porrigere obnixio studio contendant.

Fornicationis spiritus iniquitatem in vno sistere non sustinet: Verum statim æquales assumuntur, comestiones & ebrietates, atque obscenæ narrationes, scortum unâ bibens, huic arridens, illum extimulans, atque omnes ad vnum scelervis sui cupiditate inflamman. An verò parua hæc pestilentia est, aut exigua mali communicatio?

Inutilium hominum choros fugiamus, solitudinem amplectentes. Perniciem enim affert, ac pacatum animæ statum delet improborum hominum familiaritas, vitæque consuetudo. Ut enim qui in pestilenti aère sunt, non possunt quin agrotent: sic etiam qui apud homines nullum virtutis ac vitij delectum habentes versantur, ipsorum vitium contrahunt.

D Eorum, qui unâ degunt, peruersitas dissidia & contentiones gignit. Quamuis enim faciles ac suaves sint: tamen benevolentia affectum seruant. *Iosephi.*

Stultorum familiaritates exitiosæ sunt: atque anima, etiam inuita, dementiæ ipsorum simulacra exprimit.

De sapientia & eruditione.

CAP. LXXIII.

SAPIENTIA foris prædicat, in plateis dat vocem suam: in capite turbarum clamitat, in foribus portarum vrbis profert verba sua, &c. Qui prudens est in verbis, inuentor bonorum est. Qui ex labijs profert sapientiam, virga percutit virum excordem. Prudentiam familiarem tibi fac. Gloriam sapientes hæreditate consequentur. Beatus homo qui inuenit sapientiam, & qui affluit prudentia. Melior est acquisitio eius negotiatione auri & argenti primi & purissimi: pretiosior est lapidibus pretiosis: & omnia quæ desiderantur, non valent ei comparari. Meliora sunt genimina prudentiæ argento electo. Via eius viæ pulchræ, & omnes semitæ illius pacificæ. Lignum vitæ est his qui apprehenderint eam: & qui tenuerit eam, beatus.

Posside sapientiam, posside prudentiam: ne obliuiscaris, neque declines à verbis oris mei: ut det capiti tuo coronam gratiarum. Accipite disciplinam meam, *8.*

B b iij

D. IOANN. DAMASCENI

& non pecuniam: doctrinam magis quam aurum eligit. Melior est enim sapientia cunctis opibus pretiosissimis: & omne desiderabile ei non potest comparari.

Fili, si sapiens fueris, tibi ipsi sapiens eris, & non proximo. In viis iustitiae ambulabo, in medio semitarum iudicij: vt ditem diligentes me. Vir sapiens thronus est sensus. Sapientia edificabitur domus: & prudentia roborabitur. Viri amantis sapientiam delectatur pater.

24. Melior est puer pauper & sapiens rege sene & stulto.

Eccl. 4. Proficiscere ad splendorem sapientiae, e regione luminis ipsius.

Baruc. 4. Quis ascendit in coelum, & accepit eam, & deduxit eam de nubibus? Quis transfretauit mare, & inuenit illam, & attulit illam super aurum electum? Non est qui possit scire vias eius, neque qui exquirat semitas eius: sed qui scit vniuersa, nouit eam, & adinuenit eam prudentia sua.

Sap. 6. Clara est, & quae nunquam marcescit sapientia: & facile videtur ab his qui diligunt eam, & inuenitur ab his qui quaerunt illam. Multitudo sapientum salus mundi. Diuitias nihil esse duxi in comparatione illius: nec comparauit illi lapidem pretiosum: quoniam omne aurum in comparatione illius arena est exigua, & tanquam lutum aestimabitur argentum in conspectu illius. Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum ea. Da mihi Domine sedium tuarum assitricem sapientiam. Dominus creauit sapientiam, & ipse enumerauit eam. Neminem diligit Deus, nisi eum qui cum sapientia inhabitat. Luci succedit nox: sapientiam autem non vincit malitia. Si diuitiae appetuntur in vita, quid sapientia locupletius, quae operatur omnia? Non habet amaritudinem conuersatio illius, nec tedium conuictus illius, sed laetitiam & gaudium.

Eccl. 4. Sapientia filios suos exaltat. Qui diligit illam, diligit vitam: & qui vigilauerint ad illam, implebuntur delectatione eius. Qui tenuerint illam, vitam haereditabunt: & quod introibit, benedicet Deus. Qui diligunt illam, diligit eos Deus. Qui audit illam, iudicabit gentes: & qui intuetur illam, permanebit confidens.

6. Fili, a iuuentute excipe doctrinam, & vsque ad canos inuenies sapientiam.

8. Quasi is qui arat & qui feminat, accede ad eam. Ne despicias narrationem prebyterorum sapientum: & in prouerbis eorum conuersare. Cum sapientibus consilium cape: & cum prudentibus sint ratiocinationes tuae. Sapientia humiliati exaltabit caput illius: & in medio magnatorum sedere eum faciet. Ab vno sensato inhabitabitur ciuitas: & a tribus impiis deseretur. Spiritus meus super mel dulcis, & haereditas mea super mel & fauum. Memoria mea in generationes seculorum. Qui audit me, non confundetur. Vir sapiens populum suum erudiet.

11. Vir sapiens replebitur benedictione: & beatum dicent eum omnes qui vident eum. Nihil est comparandum cum erudita anima.

16. Vir sapiens replebitur benedictione: & beatum dicent eum omnes qui vident eum. Nihil est comparandum cum erudita anima.

24. Vir sapiens replebitur benedictione: & beatum dicent eum omnes qui vident eum. Nihil est comparandum cum erudita anima.

Vir sapiens replebitur benedictione: & beatum dicent eum omnes qui vident eum. Nihil est comparandum cum erudita anima.

Basil. Ho. Sapientia est diuinarum & humanarum rerum scientia, & earum quibus ipsa comparantur. in princ. Philosophiae finis ei, qui philosophiae studium proficitur, hic est, vt, quoad eius fieri queat, Prouerb. ad Dei similitudinem accedat.

Chryst. Prudentiam aetate ponderare minimè conuenit.

Didymi. Quod quispiam se aliquid ignorare sciat, sapientia est: quemadmodum & scire, quod K iniusti aliquid admisserit, iustitia.

Eiusdem sapientia est, & ad earum rerum quae delectu carent, iucunditates non ruere: & ijs quae laboriosa & aspera sunt, non frangi atque consternari.

Philonis. Solus sapiens liber ac princeps est: etiam si alioqui sexcentos corporis dominos habeat. Sapiens omnis Dei amicus est. Ac sanè sapiens humani generis primus est, vt gubernator in nauis, praefectus in vrbe, imperator in bello, anima in corpore, mens in anima, caelum in mundo, Deus in caelo. Quocirca antiquior, & est, & dici debet vir probus: inior autem ac posterior, qui quis stultitia laborat, vt qui ea cōsecetur, quae iuuenilem aetatem respiciunt, atque extremo loco ponenda sunt.

Doctrina causa aliquid quaerere ac sciscitari, perquam vtile est.